

Mødet med Gud!

Der var engang en lille dreng, som gerne ville møde Gud. Han vidste, at det var en lang tur hen til, hvor Gud boede, så han pakkede sin rygsæk med nogle chips og sodavand, og så begyndte han sin rejse.

Da han var kommet nogle få hundrede meter væk, mødte han en gammel dame. Hun sad i en park og kiggede på duer. Drengen satte sig ved siden af hende og åbnede sin rygsæk. Han ville have en sodavand men opdagede så, at damen så sulten ud, og han tilbød hende derfor en chips. Hun smilede til ham, da hun tog imod den.

Hendes smil var så smukt, at drengen ville se det igen, så han tilbød hende en sodavand. Igen smilede hun til ham. Drengen blev begejstret! De sad der hele eftermiddagen og spiste og smilede, men de sagde aldrig et eneste ord.

Da det var **ved at blive mørkt**, kunne drengen mærke, hvor træt han var blevet, og han rejste sig for at gå. Men inden han var kommet mere end nogle få skridt væk, vendte han rundt og løb tilbage og gav den gamle dame et knus. Hun gav ham det største smil nogensinde.

Da drengen kom hjem lidt senere, blev hans mor overrasket over at se glæden i hans ansigt. Hun spurgte ham: »Hvad har du da lavet i dag, siden du er så glad?« Han svarede: »Jeg spiste frokost med Gud« og før hans mor kunne nå at svare, tilføjede han: »Og ved du hvad? Hun har det smukkeste smil, jeg nogensinde har set!«

På samme tid vendte den gamle dame også glædesstrålende hjem. Hendes søn blev forbavset over det fredfyldte udtryk på hans mors ansigt, og han spurgte: »Mor, hvad har du lavet i dag, der har gjort dig så glad?« Hun svarede: »Jeg spiste chips

med Gud i parken.« Og inden hendes søn kunne nå at svare, tilføjede hun: »Og ved du hvad? Han er meget yngre, end jeg havde forestillet mig.«

Gud kan vi møde de mest forbavsende steder. Bl.a. i mennesker hvor vi mindst venter det. Mennesker som ikke anses for noget, er i Guds øjne så meget at Jesus Kristus gør sig til ét med netop dem. Ethvert menneske må altid mødes med den største respekt, for det er selve Guds søn du dér møder.

Jesus siger:

Jeg var sulten, og I gav mig noget at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig... Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig.

Uddrag af Mattæus Evangeliet
kap. 25, vers 31-48.

Når du vil bede...

Matt. 6,6

Alting samler sig i klumper

Herre!

Alting samler sig til klumper af smerte og bekymring inden i mig. Jeg er bange for dagen i dag, og den i morgen.

Befri mig fra angsten Gud, og giv mig mod og styrke til at møde livet med oprejst pande.

Amen

Bøn af

*»en hvor angsten skygger«.
Fra »Du som er i himlene«*

Oktober

Jesus, ethvert livs frelser, som morgenstjernen stiger i vore hjerter, sender du lys helt ind i vor tvivl og vor tøven.

November

Gud, du elsker hvert menneske.

Vi ønsker at leve i fællesskab med dig dag efter dag i stilhed og i kærlighed.

Br. Roger af Taizé

Du vil altid gribe mig

Kære Gud

Jeg ved, at du altid vil gribe mig, når jeg falder.

Jeg ved, at du altid vil lytte, når jeg har noget på hjertet.

Jeg ved, at du altid vil prøve at forstå mine skæve valg.

Og jeg ved, at du altid vil guide mig gennem livet.

Amen

*Bøn af Clara, konfirmand.
Fra »Du som er i himlene«*

Til når solen skinner i hjertet

Gud, jeg takker dig for livet.

Tak for alt det, du skænker mig at leve på og af.

Tak for de mennesker, du har givet mig at leve sammen med, for fællesskab og for kærlighed.

Herre, mit hjerte flyder over af glæde og taknemmelighed, fordi du rører ved mig, med din Ånd og din styrke.

Tak fordi du ser mig og rækker mig af din tilgivelse og kærlighed.

Hver dag, hver time og hvert sekund er jeg din, Gud.

Tak at vi alle hører dig til, fra evighed til evighed.

Amen

Fra »Du som er i himlene«

På www.aandeligvejledning.dk kan du finde flere bønner og mere inspiration.

Hvis du vil læse...

... kan det være, at **»Du som er i himlene. Bønner til livets gang«** af Anna Mejlhede er en idé.

Det er en let læst bog, der til indledning beskriver, hvordan man beder og giver et bud på bønnens posei.

Siden følger en lang række eksempler på bønner til »livets gang« (smagsprøver på siden her). Der er bønner til morgen og aften. Til at samle mod. Til når angsten tager magten. Til når man er forvirret, og til når sorgen banker på.

Nogle tanker om fadervor bliver det også til, inden bønner til jul, påske, bryllup og dåb beskrives.

Til afslutning nogle få tanker om, hvorvidt man kan bede om alt.

Det er nok mest begynderen, eller den, som ikke har slidt så hårdt på kirkens tradition, bogen henvender sig til. Sproget er afslappet og ind imellem små-snakkende. Så den skulle ikke volde vanskeligheder at læse.

Poul A. Beck

Aschehoug
117 sider – Kr. 169

kontakt

Kirkeblad for 10 danske baptistmenigheder
98. årgang

Redaktør: Poul A. Beck, Jegstrupvej 61, 8800 Viborg, tlf. 86 61 47 77, beck@paradis.dk

Layout: Henning Nielsen, Venøvej 2, 9400 Nørresundby, tlf. 98 17 74 08, mail2heni@gmail.com

Tryk: V-Print, Holstebro

Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Baptistkirken i Danmark - Lærdalsgade 7, st. tv. 2300 Kbh S.

Tlf.: 32 59 07 08 - Telefontid: Mandag-fredag kl. 10-15

Fax: 32590133 - E-mail: info@baptist.dk

Brobyggeren

To brødre levede engang på to nabo-gårde. I over 40 år arbejdede de side om side, delte udstyr og hjalp hinanden, når som helst der var brug for det.

Så en dag opstod en strid. Det startede med en lille misforståelse, som voksede til stor uenighed, og til sidst eksploderede det i en udveksling af bitre ord fulgt af måneder fyldt af vred tavshed.

En dag, da den ældste bror, Peter, var ude i markerne, kørte en bil op ved siden af ham. En mand sprang ud og gik hen imod ham bærende på en værktøjskasse.

»Jeg leder efter nogle dages arbejde«, sagde han. »Måske har du nogen små ting, jeg kunne ordne for dig?«

»**Ja, det har jeg** egentlig«, sagde Peter. »Kan du se åen derhenne? Det er grænsen mellem min brors gård og min. Min bror sørger for at holde den pæn og dyb, så jeg ikke sætter fod på hans elskede gård. Så jeg vil føje ham.

Jeg vil gerne have dig til at bruge det træ, som ligger derovre ved laden og bygge et

nyt og højt hegn for mig, så jeg ikke behøver at se over på min rådne bror og hans gård mere.«

Tømreren var glad for at få arbejde. »Intet problem. Jeg forstår. Bare vis mig, hvor pæleboret er, så får jeg det lavet.« Så tømreren satte i gang. Imens kørte gårdmanden Peter ind til byen til den lokale kvægauktion.

Da han kom tilbage ved solnedgang, var han chokeret over, hvad tømreren havde gjort. Der var ikke noget hegn.

I stedet havde tømreren bygget en bro, og gående over den kom Peters lillebror. Han rakte sin hånd ud og sagde til sin bror: »Min bror, efter alt hvad jeg har gjort mod dig de sidste uger, fatter jeg ikke, at du stadig vil række ud mod mig. Du har ret. Det er på tide at begrave stridsøksen.«

De to brødre mødtes på midten og omfavnede hinanden. De vendte sig om og så tømreren tage sin værktøjskasse over skulderen. »Nej, vent! Bliv nogle dage. Jeg har mange andre projekter, du kan gå i gang med«, sagde Peter.

»**Jeg ville nyde** at blive«, sagde tømreren, »men der er flere broer, jeg skal bygge«.

Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forligelsens tjeneste Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud!

*Paulus i
2. Korinterbrev
kap. 5
vers 18 og 20*